

Despre ziduri si pereti

Blacks

E greu să stingi a sufletului pală
ce arde într-un suflet osândit
de a plăti a vieții zeciuală
când anii de iubire s-au topit!

Trec clipe-n șir și totul prinde viață.
Din amintiri se răscroiesc poteci
pe care el, ieri suflet, azi paiață,
a alergat în ani, vreo douăzeci.

I-a curs prin vene crez și o enigmă
o dulce sevă a unei flori de mai
Și n-a urmat a vieții paradigmă
cu-al ei banal și rețrăit alai.

Nu a dorit pe căile bătute
averi de top, un trai plin de dezmăț,
dar și-a dorit ca-n clipele căzute
Să fie EA, c-o vorbă de răsfaț.

Nu și-a dorit a vieții anatemia
drept rezultat al unei amăgiri,
dar a aflat că lumea e-o dilemă
de te încrezi în visuri și simțiri.

El a crezut în promisiuni șoptite,
a mângâiat cu sufletul scaieți
ce-i așterneau din faptele trăite
un lung covor spre ziduri și pereți.

Își răscolește jarul de prin suflet,
sperând că va găsi doar un răspuns:
Cum poate banul și al lui răsuflet
să-nghețe al iubirii nepătruns?

Fără pereți sau altă-adăpostire,
EL stă în așteptare fumegând
Și zarea o scrutează dând de știre
că arde intrisec, răspuns aflând.

- Îl regăsesc în întrebări deșarte
ce însoțesc amorul difident
rupând al meu "aici" de-al tău "departe"

și lasă-n urmă golul aparent.

Cum în pereți se pot zidi destine!
Și pe plafoane, mâine, nici că știi,
în nopțile ce fi-vor fără mine
greu îți va fi să numeri stele mii!

Cum firea ta ușor claustrofobă
ce nu-ncăpea în universul meu,
înfășurată-n spațiul ca o robă
își va trăi al vieții apogeu?

Nu vei simți al crivățului vuiet,
dar sărbători de iarnă vor veni
să-ți amintească frigul de prin suflet
când lângă tine eu nu voi mai fi.

Îți vei culege de prin târg o floare
drept antiteză a unui var anost,
dar nu vei egala a ta candoare
ce epata când împreună-am fost.

Te vei trezi în freamat de tribună
ce viața și-o trăiește la intens,
dar glasul meu nu fi-va să îți spună
ce ani ți-a scris când totul avea sens.

Azi pot să crezi pe ale tale neamuri
Că totul se împarte la întreg,
dar nu uita că ale mele ramuri
nu pot cuprinde vidul să-l culeg.

E greu să stingi a sufletului pală
ce arde într-un suflet osândit
și moare-ncet de a iubirii boală
spre a renaște falnic și călit!